

פרשת בחוקותי

ונתתי גשמיכם בעתם וגו' (כו, ד)

תיבת 'גשמיכם' לכאורה טעונה ביאור, שכן מה שייך לייחס את הגשם לאנשים. וי"ל, ע"פ מה שאמרו בגמרא (ר"ה יז, ב) הרי שהיו ישראל רשעים גמורין בראש השנה, ופסקו להם גשמים מועטים לבסוף חזרו בהן, להוסיף עליהן אי אפשר שכבר נגזרה גזרה, אלא הקב"ה מורידן בזמן על הארץ הצריכה להן הכל לפי הארץ. היינו, שבכה"ג ה' יוריד הגשם בזמנם וגם המעט יספיק להם. וזה שאמר כאן הכתוב 'אם בחוקותי תלכו', או אז 'ונתתי גשמיכם', כלומר גשמים שלכם היינו שנפסק לכם בחובתכם, וכמבואר שגם פרשה זו נאמרה להם בעת שישראל חייבים (ראה רש"י לעיל פסוק א), ור"ל כי אם תעשו תשובה או אז אתן את מעט הגשמים שנפסק לכם 'בעתם', היינו בעת שהאדמה צריכה להם.

מקור: תוספת ברכה